

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

232. An Vicarius habens speciale mandatum ad præsentandum possit
seipsum præsentare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

de Luc. l. c. n. 14. ubi : ad tertium absentia (sive in casu absentia Episcopi) dicebam regulam esse in contrarium, quod absentia Episcopi non ampliat facultatem Vicarii, ut Rota decis. 377. n. 5. p. 2. recent. Ampliatur secundo; ut non valeat consuetudo in contrarium, nisi sit quadragenaria vel immemorialis; quia talis consuetudo in omnem eventum est contra jus. Corrad. Barbof. l. cit. citante Barbofa pro hoc Ferrer. conf. 345. n. 5. & seq. Rotam decis. 576. p. 1. recent. n. 1. Ampliatur tertio, ut non praesumatur tale mandatum speciale ad hoc concessum Vicario ab Episcopo, etiam ex lapsu longi temporis, nisi sit enunciatum. Corrad. Barbof. loc. cit. Barbofa citante pro hoc Rotam in Lucaria jurispr. 30. Jan. 1614. coram Manzanedo. Ampliatur quarto; ut non possit id ipsum adhuc Vicarius, etiam si haberet suas literas patentes cum clausula generali, nempe: *nec non omnia & quaecunque alia gerendi & exercendi, quae idemmet Episcopus facere posset, si personaliter interesset*: Card. de Luca cit. n. 14. Corrad. loc. cit. ex Anton. de Marin. quotidianar. resolut. resol. 230. n. 8. Ampliatur quinto; etiam si in literis Vicarii contineretur facultas collationis Beneficiorum tam simplicium quam curatorum; nam etsi videretur hinc bene fieri argumentatio a facultate conferendi ad facultatem auctorizandi donationem jurispatronatus, dum ista sit quid majus hac; adeoque Episcopus, qui dedit plus, censendus sit dedisse & minus; minus tamen recte sic concluditur ob rationis diversitatem; tum quia Ecclesiae vacantes non debent pati praedictum diuturnae vacationis; tum etiam ob periculum devolutionis ob collationem non factam in tempore, & in tantum collatio videtur actus necessarius, dum interim donatio jurispatronatus sit actus voluntarius. Ita ferè Card. de Luca. cit. n. 14.

Questio 230. Num Vicario in institutione dicenti de iure patronatus in praedictum Episcopi credatur.

Respondet negativè Sbroz. l. 2. q. 117. citato Mascard. de probat. concl. 956. n. 28.

Questio 231. An, dum presentatio spectat ad Episcopum, Vicarius sine speciali mandato loco illius possit presentare?

1. **R**espondeo negativè. Ventrigl. loc. cit. n. 14. Barbof. de Potest. Episc. allegat. 54. n. 82. citans Paul. de Citadin. de iurepat. p. 6. q. 41. & seq. Roch. de curte tract. eod. v. honorificum. q. 5. Lambertin. tract. eod. p. 3. l. 2. a. 5. q. 1. n. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 82. Sbroz. l. 2. q. 10. n. 2. contra Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 15. presentatio enim dici potest donatio. Sbroz. l. c. n. 3. ex Abb. in c. fin. de concess. praebend. n. 5. & ideo eget speciali mandato. Et ut Sbroz. ibidem. n. 4. Procurator sine speciali mandato Domini non potest donare. L. procurator. l. mandato ff. de procur. & l. procuratorum. Codic. eod.

2. Ampliatur responsio, ita ut etiam si haberet facultatem conferendi, adhuc nequireret presentate, etsi presentare quid minus sit quam conferre; cum aliud sit conferre, aliud presentare, & dare mandatum ad conferendum non sit ad presentandum. Garc. l. c. n. 83. nisi tamen, ut subjungit Garc. esset adjecta clausula generalis.

Questio 232. An Vicarius habens speciale mandatum ad presentandum possit presentare seipsum.

Respondet negativè Sbroz. cit. q. 110. n. 5. citans 6. per nostrum de iurepat. Pavin. de potest. capit. Sed.

pac. p. 2. q. 5. in fine, ubi id ipsum ampliat; ut neque substitutus presentare possit substituentem. Valet enim hic ratio, quae alias dari solet, cur Procurator (qualis etiam respectu sui Episcopi dicitur Vicarius) constitutus a patrono ad presentandum presentare nequeat seipsum; quia nimirum Beneficium a propria cujusque voluntate originem habere nequit; cum alias esset locus ambitioni, ut Gonzal. ad regul. 8. cancell. gl. 2. n. 27. Castropal. l. c. p. 2. n. 2.

Questio 233. An Vicarius habens speciale mandatum ab Episcopo ad presentandum possit presentare illum ipsum Episcopum suum?

Respondeo negativè, etiam dum Episcopus Beneficii illius aut dignitatis, ad quae presentatur, capax esset. Habet enim hic locum, quod dixi in Foro Benef. p. 2. q. 164. nempe non posse patronum per alium a se delegatum, sive cui pro ea vice potestatem presentandi commisit, presentari. Et sic procuratorem constitutum a patrono ad presentandum non posse virtute dicti mandati presentare suum patronum, ut Pith. ad tit. de iurep. n. 91. Corrad. in pr. Benef. l. 4. c. 2. n. 17. Castropal. cit. p. 7. n. 3. Paris. de resignat. l. 9. q. 17. n. 113. contra Riccium p. r. for. Eccles. decis. 197. n. 216. apud Corrad. Ratio responsionis est; quia sic Episcopus patronus saltem virtualiter presentaret seipsum. Castropal. loc. cit. cum delegatus & procurator quidquid agit qua talis, non suo sed sui principalis nomine agit, cujus vices gerit. Pith. loc. cit. adeoque idem esset, ac si presentatio facta ab ipso Episcopo Patrono, qui hac ratione ambitionis notam nonevitat. Corrad. l. c. Corrad. l. c. n. 18.

Questio 234. An Vicarius sine speciali mandato instituere possit presentatos a patronis?

1. **R**espondeo affirmativè. (vide me ipsum Foro benef. p. 2. q. 171.) Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 14. citans Paris. de resignat. l. 7. q. 14. n. 29. Cardin. de Luca de iurepat. d. 64. n. 33. Tondut. qq. Benef. p. 1. c. 118. n. 35. Sbroz. l. 2. q. 111. n. 13. citans n. 1. pro hac sententia ingentem turmam authorum. contra Cardin. in clem. 2. de iurep. q. 2. Imol. ibidem circa finem. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 126. & alios quos citat. n. 3. quin & quod teneatur de necessitate instituere Vicarius, ex Ferrer. conf. 344. n. 2. tradit cit. n. 3. Probatur responsio ex textu c. ex frequentibus. de institut. ubi dicitur, posse clericos institui ab Officialibus Episcopi, qui hoc de jure possunt. Neque dicas, ex hoc contextu potius evinci contrarium; eò quòd, dum dicitur: *Officiales, qui hoc de jure possunt*: intelligantur non omnes Officiales seu Vicarii Episcoporum, sed ii solum, quibus id a jure permillum est, nulli autem Officiali id permillum sit a jure, nisi qui habet speciale ad hoc mandatum Episcopi. Nam ille intellectus dicti textus, ut ait Sbroz. cit. n. 13. ex Abb. in cit. c. ex frequentibus. n. 8. cavillosus est. Nam esto, restringatur illa potestas instituendi ad solos Officiales Episcoporum, qui id de jure possunt, sive quibus id de jure permillum; malè tamen restringeretur ad illos, qui id possunt de speciali mandato Episcopi, sive malè dicitur, illos solos id posse, sive illis solis id a jure permillum, qui ad hoc specialem commissionem habent. Et perperam intelligi dicto modo hunc textum ex eo patet, quòd, cum plures sint Vicariorum Episcopi species, relativum illud qui potius restringit ad Officiales seu Vicarios Episcopi generales [qui soli id de jure possunt] ad